

ЦИЈЕНА:

за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.за Црну Гору БРОЈ 10 ПАРА
за СТРАНЕ ЗЕМЉЕ БРОЈ 20 ПАРАЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Viesnik“ Cetinje (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а ПРЕПЛАТУ и ОГЛАСЕ Администрацији
Огласи се наплаћују по погодби

Цетиње, 2. јуна

Застој у телеграфском саобраћају између Румуније и Русије с једне, и Грчке и Србије с друге стране био је узрок, те потоњих дана нијесмо имали извјештаја са великих бојишта.

Из масе телеграфских вијести, које примисмо јуче и данас, може се створити јасна слика о садашњем стању војничких операција.

Велика битка у западној Галицији у главном завршена је. Нијемци нијесу пробили руски фронт, ма да су учинили до сад невиђене жртве у људству и ратном материјалу. То што је руска војска претрпјела у поменутој битци, чини нам се да не би могао нико издржати. Хиљаду вагона само топовске муниције у току четири часа Нијемци су испуцали на два руска корпуса. А гдје је пушчана! Руси су се мало повукли, али нијесу побијеђени. Изгубили нешто земљишта, али војску сачували. Добити мало земљишта, а не потући непријатељску војску — значи не добити ништа. Нијемци, према томе, у Западној Галицији не постигоше циљ.

Потрошња муниције у овој страшној рату игра огромну улогу. Обје стране грозничавом журбом раде на њеној изради и попуњавању празнина. Тројни Споразум је и у томе погледу у великој мери положају.

Краљ Велике Британије потписао је нарочити нови закон о муницији, овијех дана изгласан од Парламента.

Сједињене Америчке Државе налазе се у предвечерју рата са Њемачком. Упутиле су овој оштру ноту због „Лузитаније“. Њемачка има да даде задовољење.

Акција на Дарданелима претвара се у бурне јурише Савезника. Турци су до сада имали 100.000 губитака у војницима. Дарданели и Цариград броје потоње дане под турском владавином. Брзо ће Енглеска и Француска тијем путем пружити руку својој савезници Русији.

Румунија још оклијева. Тражи од Беча компензације, али у Бечу ни да чују. Тројни Споразум јој пријети: ако брзо не уђе у рат, све ће изгубити. Пријетњи се придружила и Италија. Овај рат као да ће дати потврду старој мудрости: олако стечено, лако изгубљено.

Италијанска офансива успјешно се развија. Талијанска војска заузела је Градишку у непосредној близини Трста.

Црна Гора и Арбанија

— Нота Краљевске Владе. —

Поводом догађаја у Арбанији и пљачке наших бродова у Медови Краљевска Влада упутила је 30. маја Великим Силама циркулар, који, износећи историјат наших односа с Арбанијом од 1913. год. па до најновијег времена, садржи у себи и констатацију о заузимању

неких важних стратегијских тачака на Бојани.

Пошто је напоменула пријатељско расположење Црне Горе према тек засновај арбанашкој држави, а које се огледа у дипломатским везама са Владом у Драчу и обнављању конзулата у Скадру, непосредно иза тога, кад је црногорска војска напустила некадашњи скадарски вилајет, Краљевска Влада прелази на утврђивање чињеница, које доказују баш супротне, у правом смислу непријатељске поступке арбанашких власти према Црној Гори. Организације чета, напади на црногорску границу, упади у земљиште Краљевине, убијање и пљачка мирног становништва, оскврњавање гробова око Скадра погинулих црногорских војника — тиме је младата држава арбанашка инаугурисала своје односе са Црном Гором. Краљевска Влада ни за један од многобројних арбанашких испада није могла добити задовољења: сви су ти злочини остали некажњени, а сви наши протести без резултата. Појачавање трупа на црногорско-арбанашкој граници било је последица таквог стања, које се знатно одазвало на наш државни буџет.

По објави рата Аустрији Арбанија је, преплављена аустријским новцем и агентима, заузела још опасније држање. Побуна Клемента и напад на Ђаковицу, гдје су заробљена два Шкодина топа, која је Црнка био Дода, данашњи председник Управног Савета у Скадру, неколико дана раскинуше и потоњу сумњу у неутралност Арбаније. Пла ипак Краљевска Влада није предузимала никакве војне акције против Арбаније, слиједећи савјете пријатељских Великих Сила. У толико су Малисори отежавали не само трговачки саобраћај Бојаном, него су уопште онемогућили пловидбу том ријеком, и ако је то наше право гарантовано Берлинским Уговором. Коначно је дошло и до атентата на црногорске транспорте и до пљачке наших бродова у Медови, који су превозили животне намирнице за Црну Гору, а с тим у вези и до поновног нападаја на Ђаковицу.

Увиђајући колико су повријеђени интереси Црне Горе, и колико се такво стање у Арбанији може штетно одазвати на унутрашње прилике Краљевине, Краљевска Влада наредила је војсци да заузме неке важније стратегијске тачке на Бојани, руководећи се оним истим мотивима, који су навели неке државе европске на окупацију појединих области аутономне Арбаније. Тиме ће се обезбиједити слободно снабдијевање Црне Горе, оснажити стечено право Берлинским Уговором и спријечити анархија која у Арбанији влада.

Извјештавајући о томе Велике Силе, Краљевска Влада је сретна што може констатовати, да знатан дио становништва у Арбанији поздравља улазак црногорске војске као своју ослободитељку.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потанов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 19. маја у 10 сати у вече. У рејону Шавли нема знатних промјена. Западно од Куртјавине бојеви се продужавају. На фронту Трављани—Галишки зау-

зели смо ово потоње мјесто 18. маја, и ако га је непријатељ био силно утврдио, и ако су га Нијемци упорно бранили.

На лијевој обали Висле непријатељ је ноћу на 18. маја развио врло јаку артиљеријску палбу на цијелом фронту сјеверно од Пилице. Око 4 сата у јутро непријатељ је под завјесом дима и отровних гасова, напао са знатним снагама наше положаје на Ђури, код Витковица, Бресова, Сохачева, Козлева, а нарочито јако на доњем току ријеке Равке, на оном дијелу фронта, који сачињавају села Мизерка—Воља Шидловска. Без обзира на то, што је непријатељ утрошио огромну количину загушљивих гасова, који су се осјећали у позадини на 30 километара, ипак непријатељ није имао никаква успјеха.

Пошто се је прије неколико дана припремио, непријатељ је заподјео цео низ жестоких нападаја против западних и сјеверозападних фронтава Пшемисла, ударајући нарочито на линију форова бр. 7—11. У току ноћи на 18. маја непријатељ је успио да се приближи на 200 корака до поменутих утврђења, па и да упане у фор бр. 7, око којег се развио упоран бој, који је трајао све до два сата у јутро, кад је непријатељ с огромним губитцима био избачен из фора. Остатак оних, који су упали у фор бр. 7, у свему 23 официра и 600 војника заробљени су.

На Задњестарском фронту непријатељ је своје резерве изоближао у рејону Стријског рејона, и тако још нема поузданог резултата о тим бојевима.

На ријеци Свици наша је војска продужила да развија свој успјех. Овдје је у периоду од 15.—17. маја заробљено, према попису, који је извршен у позадини, у свему: 10.422 непријатељска војника и 238 официра.

Петроград, 20. маја у 10:45 у вече. — У рејону Шавли успјешно смо одбили 18. маја неколико непријатељских нападаја и заузели шанац источно од мјеста Трављани.

На Наревском фронту и на лијевој обали Висле непријатељ је 19. маја изводио с невеликим снагама неколико нападаја, које смо усјешно одбили.

У Галицији, на фронту између Висле и Пшемисла, постепено се од 18. маја развијају врло упорне борбе, у којима је наша војска постигла знатних успјеха. На десној обали ријеке Сана ми смо имали успјех у рејону мјеста Калникув. При заузимању јужних упоришних тачака тога мјеста наша је војска заробила 1.200 војника са 22 официра и 18 митраљеза.

Непријатељ бомбардује Пшемисл из тешких топова, међу којима има и оних од 42 сантиметра. Главни нападаји непријатељски концентрисани су на сјеверни фронт, нарочито на рејон форова бр. 10. и 11., које су Аустријанци прије предаје готово сасвим разрушили. Одбијајући те нападаје ми смо напустили неколико топова, које је непријатељ узео, пошто су на непријатеља избацили и последњи метак. По наредним извјештајима, ми смо у фору бр. 7. заробили још 200 војника и 8 митраљеза.

Између Пшемисла и Великог Дњестровог Језера нема промјене.

Између Тисменице и Стрија, непријатељ је, привукавши знатну артиљерију и нова појачања, пошто је извео много жестоких нападаја успио да у току ноћи и јутра 19. маја задобије неке успјехе. Бој се наставља.

На десној обали Бистрице ми смо заузели дио непријатељских положаја и заробили 150 војника.

Петроград, 21. маја у 11:20 у вече. — Битка у Галицији продужена је 19. маја с једнаким упорством на цијелом фронту од Висле до рејона Надворне. На лијевој обали Доњег Сана наша је војска послје силне навале коначно 20. маја пробила непријатељски положај и заузела дио утврђених позиција у рејону Рудника, гдје је заробила до 4.000 војника с топовима и са много митраљеза. Наше се наступатељна цијело фронт до ушћа Вислока и даље развија успјешно.

Како је Пшемисл, по својој артиљерији и по стању осталих направа, које су Аустријанци прије предаје разрушили, постао неспособан за самосталну одбрану, сматрали смо да га у својим рукама можемо само дотле држати, док нам буду оне позиције, које окружују сам град са сјевера и запада олакшавале нашу борбу на ријеци Сани. Чим су Јарослав и Радимно прешли у руке непријатеља и он се све даље ширио дуж десне обале поменуте ријеке, одржавање поменутих позиција наводило је нашу војску да се бори на врло незгодном положају, а фронт се, због тога, тај начин била изложена, док је држала те положаје, концентрисаној ватри тешких и многобројних непријатељских топова. Због тога се већ прије неког времена приступило извожењу разноврсног материјала, који је у Пшемислу пао у наше руке од Аустријанаца. Пошто је сав превоз био завршен 20. маја, и пошто је тога дана и потоња батерија отпремљена, наша је војска сјутрадан по добивеној наредби напустила сјеверни и западни фронт позиција, које окружавају поменути град, и заузела друге положаје источно од њега.

Непријатељски нападаји између Пшемисла и Дњестра одбијени су у току 19. маја. У задњестарском рејону непријатељ је успио, пошто је концентрисао према граду Стрију веома знатне снаге, да се помакне напријед на фронту између Тисменице и ријеке Стрија. При томе је непријатељ претрпио огромне губитке, а ми смо у противнападу заробили до 1.000 војника.

На Свици и Ломници ми смо 19. маја потиснули непријатеља, а на Бистрици одбили успјешно његове нападаје. На другим дјеловима општега фронта без промјене.

Петроград, 22. маја. у 9 сати у вече. У рејону Шавли водили су се 20. и 21. маја омањи бојеви без знатнијих резултата и за једну и за другу страну.

На ријеци Бобри непријатељ је у вече 20. маја гађао Осовец из тешких топова.

На Наревском фронту и на лијевој обали Висле нема промјене.

У Галицији, на лијевој обали Сана, ниже од ушћа Вислока ми смо опет постигли извјесних успјеха; при томе

је наша војска код мјеста Новоселец, западно од Рудника, наставила 21. маја гоњење непријатеља, који у нереду одступа.

На десној обали Сана непријатељ је продужио нападаје у долини ријеке Вишње, гдје се бој још није завршио.

Између Пшемисла и Дњестра, у рејону Крукенице наша је војска опет одбацила непријатеља с огромним за њега губитцима. Између ријека Тисменице и Стрија наша је војска, задржавајући непријатеља заузела предмостна утврђења на Дњестру. Ноћу на 21. маја непријатељ је покушао да упадне у та утврђења гонећи нашу војску, али је по свуда одбијен тако, да су пред нашим шанчевима остале гомиле непријатељских љешева. У току те ноћи ми смо у противнападима заробили до 1.000 војника с официрима и неколико митраљеза.

Петроград, 23. маја у 7,20 у вече. — 22. маја опажене су знатне снаге њемачке флоте у средњем дијелу Балтичког Мора. Наше су лађе имале препуцавање с њемачкима у близини залива Рига.

Наше наступање на Нижем Сану развијало се 21. и 22. маја успјешно. Аустријски 14. корпус, који је у току пређашњих дана претрпио пораз на фронту Вархол—Подволина—Струза одступио је на положаје између ријека Ленга и Сана, на фронту села Стани—Лентовиња—Заржина. Бој око тих положаја наставља се. У току 22. маја заробили смо у том рејону 1.000 војника. Да извуку из тешког положаја Аустријанце њемачке су јаке резерве, концентрисане на лијевој обали Ленга извеле ноћу на 22. маја три жестока нападаја на фронту Кравци—Бурци, али смо их одбили.

На десној обали Сана, између ријека Љубачевке и Скло наша је пјешадија заузела 22. маја неколико њемачких шанчева у рејону мјеста Корженица. Непријатељ је успио да 21. маја заузме на лијевој обали Вишње мјесто Старжаву, али је нашим противнападом избачен из тог мјеста, а задржао се једино на оближњим висовима.

Непријатељ, који је ноћу на 22. маја нападао наше положаје међу мјестом Крукеница и ријеком Стрвјач, одбијен је уз велике губитке.

21. маја непријатељ је продужио да напада наше положаје и предмостна утврђења на ријеци Дњестру, између Тисменице и жељезничке пруге Стриј—Миколајев, али смо на бајонет и ручним бомбама одбили у један дан извршена 4 његова помана јуриша. У подне сјутра дан одбацили смо непријатеља на цијелом поменутом фронту, а он се почео утврђивати на новом фронту ван домаћаја наше топовске ватре. Наша је војска, прелазећи по реду у наступање, напала непријатеља код Кринице. Бој се наставља.

Петроград, 24. маја у 10-15 у вече. У рејону Шавли без битних промјена.

На Наревском фронту непријатељ је отворио јаку артиљеријску паљбу у рејону лијеве обале Писе.

На Висли наш је аероплан успјешно бомбардовао караван непријатељских бродова, и потопио један шлеп.

На Равки непријатељ је искористио вјетар у правцу нас и покушао да опет употреби загушљиве гасове и неки састав, који даје отрован дим.

У Галицији, на лијевој обали доњег Сана наша је војска 22. маја последије борбе заузела мјесто Гробље. Сјеверно од Лежајска наше се трупе, пребачене преко Сана, утврђују без обзира на непријатељске нападаје и силну топовску ватру.

Од Пшемисла непријатељ настоји да наступа према Мосциску. У вече 22. маја он је, концентрисавши крупне снаге против фронта Чишки-

Пакост-Буховице, отпочео цео низ нападаја уз ватру многобројних батерија великог калибра. Ипак због јаких губитака, које је претрпио под нашом ватром, није могао да се приближи нашим шанчевима.

На Дњестру, између Тисменице и Свиго, није било већих сукоба у вече 22. маја и сјутрадан у јутро.

На Пруту, између Дјелатина и Коломеје наше су трупе прешле на десну обалу и с великим успјехом одбиле 22. маја и сјутрадан у ноћ низ противнапада, које су изводиле знатне аустријске резерве.

ТЕЛЕГРАМИ

Петроград, 18. маја. Између више војника који су били лако рањени у околини Шавли и пренесени у Петроград, двојица су умрли. Љекарским испитавањем доказано је да су ране проузроковане отровним куршумима. Ствар је предана анкетној комисији о злоступствима, којој предједава сенатор Крилицов. (Вјестник.)

Петроград, 20. маја. Главни Штаб кавкаске војске саопштава 19. маја:

У правцу обале обично препуцавање. Наше трупе нанијеле су пораз турској колони у околини села Козрика у правцу кланца Чилкличана. Наше трупе, гонећи Турке, стигле су до села Ракова и Ракодона. Послије срећне борбе, Турци су били одбачени на југозапад. (Вјестник.)

Париз, 20. маја. (Стигло поштом.) „Морнинг Пост“ јавља:

Руминија је поднијела територијалне захтјеве бечкој влади. Аустријски министарски савјет, на својој сједници од понедјељника у присуству председника Берлина одлучио је да одбаци румунске захтјеве. (К. С. П.)

Париз, 20. маја. (Стигло поштом.) Букурешки дописник „Пти Пари-зиена“ телеграфисао:

Турци се да је Трејни Споразум интервенисао између Румуније и Бугарске. По цијену враћања територије у Добруџи, Румунија добија од Бугарске највеће гаранције за своју акцију против Аустрије. Такође се узима у обзир акција против Турске. Дипломатски преговори су већ свршени и сада се само проучава координација војне акције. (Краљ. Ср. Пресбир.)

Париз, 21. маја. Французи су имали нових успјеха у Дарданелима на крајњем десном крилу. (Радиотел. извј.)

Петроград, 22. маја. Главни Штаб Главнокомандајућег саопштава:

У околини Шавлија од 20. до 21. маја било је безначајних чаркања са обје стране.

На обали Бобра непријатељ је бомбардовао, са тешком артиљеријом у вече 20. маја, Осовец.

На фронту Нарева и на лијевој обали Висле, ништа ново.

У Галицији на лијевој обали Сана, узводноу притоку Вислоку, имали смо поново неких успјеха, нарочито код села Новосилца западно од Рудника. Наше трупе су 21. маја наставиле да одбацују непријатеља који се повлачио у нереду.

На десној обали Сана, непријатељ је продужио своје нападе на долину ријеке Висње. Борба још траје.

Између Пшемисла и Дњестра у околини Крукеница одбили смо поново непријатеља и нанијели му огромне губитке.

Између ријеке Тисменице и Стрија, наше трупе заустављајући непријатељско напредовање, повукле су се бранећи мостове на Дњестру.

У ноћи од 21. маја, непријатељ је покушао, идући у стопу за нашим трупама, да упадне у њихове шанчеве, али је био свуда одбијен оставивши гомиле љешева испред

наших шанчева. У току ноћи, за вријеме противнапада, заробили смо 700 војника међу којима 17 официра, и заплијенили неколико митраљеза. (Вјестник.)

Петроград, 23. маја. 22. маја, знатне њемачке поморске силе појавиле су се у средњем Балтичком Мору. Наши бродови измијењали су неколико метака са Нијемцима у близини залива Риге.

На обје обале Њемена, на фронту Нарева и на лијевој обали Висле, није било битне промјене.

Наша офансива на доњем Сану 21. и 22. маја развијала се са успјехом. Четрнаести аустријски корпус који је претрпио пораз посљедњих дана на фронту Варта—Подволина—Строза повукао се на утврђене положаје између Ленга и Сана на фронту села Стакијата—станица Летовнија—Зарзина. Борба око ових положаја продужава се. У току 22. маја заробили смо у овом крају више од 1000 војника и одбили Аустријанце које притјешњавамо.

Велике њемачке резерве концентрисане на лијевој обали Ленга извеле су 22. маја три бесимична нападаја на фронту Кравли—Бурци, али су биле одбијене.

На десној обали Сана, између ријека Љубачевке и Скије, 22. маја наша пјешадија освојила је више њемачких шанчева.

У околини села Корсенице, непријатељу је пошло за руком да освоји село Старзаву на лијевој обали Висње.

Нашим противнападом избацили смо непријатеља из тог села, али се он ипак још држи на околним висовима.

Непријатељ је нападао у ноћи од 22. маја наше положаје између села Крукенице и ријеке Стрвјаца, гдје је био одбијен са великим губитцима.

21. маја непријатељ је продужио да напада наше положаје међу мјестом мостобране на Дњестру између Тисменице и жељезнице Стриј—Миколајев и положаја код Угара и Берга. Одбили смо у току дана четири очајна јуриша бајонетом и ручним бомбама. Око подне идућег дана, на читавом поменутом фронту, непријатељ је био одбијен и почео је да се намјешта на новом фронту изван домаћаја наше топовске ватре. Наше трупе су предузеле офансиву и напале непријатеља код Кривника. Борба се још води. (Вјестник.)

Петроград, 23. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава:

У Приморју наша артиљерија својим тачним гађањем разорила је низ непријатељских заклона и шанчева.

У правцу Олтиа било је безначајних препуцавања у околини Теве.

У околини Мелазберта Турци и Курди напали су село Дерик, али нападнути са фронта и са бокова били су одбачени, оставивши на терену 400 мртвих.

Турска офансива, истовремено предузета од Адилцивара, Карална и Лиатера била је исто тако слоњена. Наша коњица продрла је у Адилцивар и тамо исјекла стотине Курда.

У правцу Вана наше трупе су напале Турке који заузимају положаје јужно од Ракоре, на 3000 метара висине у планинском ланцу Џавлана. (Вјестник.)

Петроград, 23. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 21. маја:

У правцу обале обична канонада и препуцавање.

У правцу Олтија препуцавање предстража и извидница. Турски покушаји да поћу напријед код Артина осујећени су нашом ватром.

Потисли смо такође турске заштитнице западно од Ихкона.

У правцу Олтиа, Чаја и Севречаја турски покушаји да напредују сузбијени су.

У правцу Сарикамиша, код Корасана, наша заштитница одбила је противника који је хтио да напредује.

У околини Мељазгерда наше трупе сузбиле су Курде и посјекле их око 60. Турци су одбачени из јужне околине Мељазгерда према Канику код Дерика.

У правцу Вана водиле су се борбе које су настављене у кланцима Џавлабе. (Вјестник.)

Лондон, 23. маја. (Сигло поштом.) Адмиралитет јавља да су прошле ноћи непријатељски дирижалби летјели над источном и југоисточном обалом Енглеске. Са ваздушних лађа су бачене бомбе на више вароши. Није било жртава (К. С. П.)

Петроград, 23. маја. Сва штампа овако једнодушно пропраћа евакуацију Пшемисла:

1) Једна тврђава има право да постоји само под условом ако олакшава, а не да спречава слободу маневрисања војске. Дакле, сада је Пшемисл приморавао наше трупе да дају отпора на сјеверу и на југу под врло неповољним условима.

2) Пошто су Аустријанци саградили Пшемисл да их брани од нас, он својим положајем никако не одговара нашим стратегијским потребама у обрнутом нападању. Ипак ћемо подсетити да је, приликом наше офансиве према Карпатима и Кракову, Пшемисл слабо сметао нашим маневрима, јер га жељезничке пруге заобилазе јужно према Сомбору и сјеверно према Јарославу.

3) Пшемисл више не представља силу као у фебруару, када је, прије него што је упропашћена тврђава, имао више од 1000 топова и гарнизон од 130.000 људи. Тада је Пшемисл блокирао војска генерала Селиванова која се је састојала од 3 дивизије пјешадије у којима је било 30 пукова трећег позива. И сада би упорна одбрана тврђаве изискивала једнако јак гарнизон као онај који су имали Аустријанци т. ј. 130.000 људи. То би могла бити замка, али никако за руску војску. У првом реду, одбрану Пшемисла сачињавала је брзометна артиљерија под блиндираним куполама. Све ове куполе су уништили Аустријанци приликом предаје, као што су разорили форове и покривене пролазе између форова.

4.) Могло се предвиђати да ће наша врховна команда одлучити да се евакуише Пшемисл и да неће хтјети из сентименталних разлога да жртвује велику војску, хиљаду топова и огромну количину муниције, која би била потребна и за краткотрајну одбрану Пшемисла.

У рату морају доминирати војни разлози који изискују да се не чувају локалне тачке, него захтијевају корисну дислокацију трупа.

5.) Нијемци су вјероватно одлучили да учине потоњи напор, не би ли одржали уздрмано царство Хабзбурга.

С ових разлога већ неко вријеме смо постепено односили с ове тачке различити материјал који смо задобили од Аустријанаца. Кад је то преношење било завршено, однијели смо 20. маја и посљедње батерије, и идуће ноћи наше трупе, према примљеним наређењима, евакуисале су сјеверни и западни фронт и положаје око Пшемисла, и пошле источније да изврше концентрисању дислокацију.

Нападаји које је непријатељ изводио између Пшемисла и Дњестра 19. маја били су одбијени.

У задњестарском рејону, непријатељ који је концентрисао у око-

ни вароши Стрија врло знатне снаге, успио је да да се помакне пријед на фронту Тисменице и реке Стрија, али је ипак претрпио велике губитке, и оставио на току наших противнапада 1.000 робљеника у рукама.

На Свици и Ломници притијели смо непријатеља, а на Бирици одбили смо с успјехом њево нападаје.

На другим секторима главног фронта без промјене. (Вјестник).

Петроград, 24. маја. У околини Рибави Шавли без знатније промјене. На нарвском фронту непријатељ у јутро 23 маја отворио жестоку тилеријску ватру.

На лијевој обали Висле, наш авијатичар је бомбардовао са успјехом место гдје су се Нијемци укрцали и потопио више барки.

На Равки непријатељ је, користећи се правцем вјетра, покушао поново 23 маја да употреби загушљиве гасове и палио је хемијске јесе које су производеле загушљиви дим.

У Галицији, на лијевој обали догег Сана, наше трупе су 22. маја освојиле послије борбе село Гробле. Јеверно од Лежачиска, наше трупе су прешле Сан, утврдиле су се пред свих непријатељских напада и жестоке ватре. (Вјестник).

Петроград, 24. маја. Непријатељ аставља офансиву од Пшемисла правцу Мосциска.

У вече 22. маја, непријатељ који концентрисао знатне снаге против фронта Чиски—Фезиски—Палост—Буковице, извео је низ напада потпомогнутих многобројним артијерама великог калибра. Ипак, слѣд великих губитака које је непријатељ претрпио под нашом ватром, није успио да се приближи нашим шанчевима.

На Дњестру, између Тисменице и Свице, у вече 22. маја и сутрадан, није било никаквог важнијег сукоба.

На Пруту, између Целатина и Коломеје наше трупе су прешле на десну обалу, и са великим успјесом одбили, 22. маја и идуће ноћи, низ противнапада које су извеле знатне аустријске снаге. (Вјестник.)

Петроград, 24. маја. Мора се категорично опроврћи саопштење њемачких листова да је Либава суверенна и поморска тврђава. Већ 1910. Либава је била избрисана из утврђених мјеста и потпуно разоружана као поморска отворена варош.

Нијемци су били увјерени да ће у Либави наћи све могуће намирнице и трофеје, чему је доказ то, што су довели више пароброда да одвезу претпостављани плијен. Али у морали бити разочарани, пошто смо однијели из Либава у почетку мобилизације све предмете и вредан материјал.

Наша намјера није била да се Либава одржи и развије као лука којој би наша флота премирала, кад се узме у обзир неуништива бројна надмоћност садашњих њемачких поморских снага.

Сваки озбиљан покушај да оставимо господари Либава, изван наше увоземне и поморске снаге, знаио би опасно и неоправдано рапипање наших снага. (Вјестник)

Париз, 25. маја. (Званично). Министарство Морнарице саопштава:

Француски монитор за полагање лине „Казабланка“ наишао је у јуни од 21. на 22. маја на једну лину у близини Егејског Залива. Енглески контраторпиљер спасао је команданта, 1 официра и 64 мрнарца послуге. Могућно је да се је ош мрнарца спасло на обалу, доаднувши турског ропства. (Хавас).

Париз, 27. маја. У околини Нотр-Дам-де-Лорет, артиљеријска борба је била јуче врло жива. Француска пјешадија је свуда утврдила положаје на освојеном земљишту и поново напредовала код Невил-Сен-

Вааст. Французи су отели читаву западну страну села и нове куће у главној улици. У Лабиренту француске трупе су одбиле један жестоко противнапад и по мало напредовале.

Јужно од Хебистерна Французи су одржали своје добитке од 25. и од идуће ноћи, поред свега јаког нападаја који су извели два батаљона њемачке пјешадије, доведене брзо у аутомобилима из источне околине Армантиера.

Французи су затим напредовали источно на фронту од 1200 метара.

Нијемци су жестоко бомбардовали шанчеве које су им Французи отели 25 сјеверно од Ене.

Код Мулен-су-Ван, послије бомбардовања на које је француска артиљерија живо одговарала, није било никаквог противнапада.

На ивицама шуме Ле Претр, Французи су освојили двије, а на неким тачкама и три линије њемачких шанчева, заробивши око 60 војника. (Радиотел. извј.)

Париз, 28. маја. Британски потпоручник Венфорд, који је уништио њемачки Цецелин, одликован је крстом почасне легије.

Париз, 28. маја. Нарочити дописник „Женевског Дневника“ пише из Варшаве да је главнокомандујући учинио чуда помоћу пионерских трупа. Ова земља која је готово сасвим била без железница, сада је избраздана жељезничким пругама уског или широког колосјека. Фабриковање муниције пожурено је у читавом царству и производња муниције је сваки дан све већа. Официри, које сам видео, оптимистички су расположени. Русија још није употребила ни пети дио својих резерва. Број способних људи у овој лијепој земљи огроман је, и Русија располаже са милионима војника. (Радиотел. извј.)

Париз, 28. маја. По писању берлинског „Lokalanzeigera“ Нијемци су нашли у Пшемислу само неколико топова и митраљеза. (Радиотел. извјештај.)

Петроград, 29. маја. Нијемци су развили велику битку према Шавлиу, изводећи непрестане нападе у правцу села Буабе. Саопштење каже да су се Руси концентрисали на положајима пред Шавли.

Руска офансива која има за базу Дубису напредује на потпуно задовољство.

Бој у Галицији траје непрестано са жестином. Послије упорне борбе Руси су извели противнапад и заробили преко 2000 војника. Приликом једног другог нападаја на руска утврђења источно од Унгарсберга Руси су заробили на стотине војника и запленили брзометних топова. (Радиотел извј.)

Лондон, 29. маја. У Доњем Дому Г. Балфур је саопштио да је потопљен један њемачки подморски брод, и да су 6 официра и 21 човек послуге заробљени. (Радиотел. извјештај.)

Лондон, 29. маја. Г. Аскит је објавио енглеске губитке у Фландрији и Дарданелима до 18. маја. Било је погинулих: официра 3337, а војника 47015; рањених: официра 6498, а војника 114.772; несталих официра 1130, а војника 52617. (Радиотел. извј.)

Лондон, 29. маја. Краљ је одобрио један закон односно муниције. (Радиотел. извј.)

Рим, 30. маја. Американска нота Њемачкој енергично појачава замјерке у њеним претходницама, залажући се за начела хуманитарности и за признање међународних конвенција. Одриче своје одобрење прокламовању ратне зоне, јер се са тим очигледно умањују права американских грађана. Пароброд „Лузитанија“ превозио је људе, жене и дјецу, који нијесу узели никаква учешћа у рату, и који су

помрли у до сада невиђеним околностима. Американска влада чини одговорном њемачку владу и тражи од ње да поштује света права човјечности која ниједна влада не смије да заборави. Нота завршава да Сједињене Државе очекују да Њемачка предузме мјере које су у складу са поменутим принципима и које ће штитити животе и имање американских грађана, — и траже увјерења да ће се те мјере одмах примијенити. (Нар. извј.)

Рим, 30. маја. Сва мјеста која су освојиле наше трупе реорганизована су са увођењем грађанске власти која је донијела великих користи становништву. У заузетим општинама редовно се дијели храна и општинска управа нормално функционише.

Санитетска служба врши се са највећом брзином и све мјере предузете одговарају потребама.

Рим, 30. маја. Сви синови Ричотиа Гарибалдија ступили су у војску као прости редови у алпинску бригаду којом је командовао Ђузепе Гарибалди.

Вашингтон, 31. маја. Американска нота тврди да не може допустити прокламовање ратне зоне. Очекује да ће Њемачка предузети мјере да очува и обезбједи американске животе и бродове. (Радиотел. извј.)

Петроград, 31. маја. Руси су на нијели озбиљан пораз Нијемцима на Дњестру. Њемачке трупе су биле пребачене преко ријеке. Руска офансива ишла је јуче према Дрохобицу. (Радиотел. извј.)

Рим, 31. маја. У Балтичком Мору руски подморски бродови потопили су неке њемачке лађе.

Рим, 31. маја. У Напуљ је доведен и секвестрован њемачки брод „Бајери“, јер је носио ратну контрабанду: муницију, експлозиве, топове, митраљезе и аероплане.

Рим, 31. маја. Италијанске трупе су заузеле Градишк и побједоносно наступују с друге стране Изонца (Нар. извјештај.)

Рим, 31. маја. У Галицији су Руси предузели офансиву на Дњестру заробили 7.000 Аустро-Њемача, али се непријатељ још држи код Станиславова и на Пруту.

Рим, 31. маја. Јавља се да су Руси у Јерменској, на кавкаском бојишту, потукли Турке и наступују према Трајезунту и дуж обале у правцу Босфора.

Рим, 31. маја. У Дарданелима Енглези и Французи страховито бомбардују турске положаје.

Русија за Италију

Телеграфирају из Рима, да је дописнику „Месаџера“ изјавио Сазонов: Италија ће на Балканском Полуострву заузети у економском погледу мјесто Аустрије и Њемачке, што ће Италији дати само прилике да стече везе и симпатије Словенства. Тројни Споразум оставља Италији одријешене руке да утврди своју превласт у Јадранском Мору, у коме Русија нема никаквих политичких интереса. Русија сада своје погледе управља на Црно Море, Босфор и Цариград.

Енглеска је неумољива

— Највећи историјски злочин не смије се више поновити —

Војни критичар „Тајмса“ пише: „У њемачким ратним савјетима, природно је да ће истистијати факт да су Нијемци заузели Белгију и један дио територије француске и руске, а њемачке војске, и ако су тучене са свих страна, ипак још нијесу уништене. То је истина. Ми нећемо моћи оборити несносну германску објест, док не потучемо њемачке војске; и тај задатак морамо себи непосредно поставити. Логично је очекивати да ће у Берлину пројектовати нове офан-

зивне операције, и да ће оне бити по свој прилици у Француској прије него игдје другдје, јер су ондје најбоље њемачке трупе; али нала у успјех није сувише велика, јер у ово доба године авијатичари могу сачувати савезничке војске од сваког стратегијског подухећа; а француске жељезнице су да се боље не могу пожељети. Ма на коју страну фронта у Француској и у Фландрији Нијемци бацили око, видјеће да су се против њих истуриле војске од енергичних људи, добро ушанчене и пуне поуздања у побједу.

С друге стране Њемачка има врло велике снаге за дефанзивни рат, и било би апсурдно то порицати. Званични рачун француски, да Њемачкој остаје још само два милиона резерве оснивао се на елиминацији свих њемачких грађана од преко тридесет и девет година старости; али се мора претпоставити да Њемачка у дефанзивном рату неће се придржавати те границе, него ће најзад позвати на бојиште чак и људе од педесет и пет година, да се боре за свој дом и огњиште. Неоспорно је да би позивање свих ових оцева породица било за Њемачку врло жалосна ствар, али је то прави амбис између прекидања офанзиве, која је већим дијелом извршена, и напуштање дефазиве.

Њемачка се може упорно одржати дуж садашњих линија, а иза ових на онима на Шелди и Мози, које су већ спремљене за истрајан отпор; и на посљетку, остаје Рајна, која ће бити најтежа препријека. Најслабија тачка њемачких позиција је аустро-угарски фронт. Мађарска је изложена заобилазном нападу. Угрожени су и Пешта и Беч. Одбрана Трента и Изонца може у сваком тренутку захтијевати важне војничке снаге. Под оваким тешкоћама није могуће унапријед казати на којим ће се линијама развити њемачка стратегија.

Сад треба савезницима наметнути њихову иницијативу, и вјероватно је да ће Њемачка кад увиди да неће моћи постићи коначни успјех, бити принуђена да моли за мир прије него што буду њене војске уништене. Онда ће доћи онај велики тренутак када ће заблистати прави британски карактер; јер ми морамо остати апсолутно неумољиви, да се више онемогући на ма који начин и за навијек овај највећи историјски злочин“.

Французи Русима

Велики француски књижевник Анатол Франс упутно је руском листу „Новости“, који излази у Паризу, ово писмо:

„Пријатељи! Ми овај рат нијесмо жељели, али ћемо га ипак довести до његова свршетка. Ми ћемо настављати свој страшни, али ипак зато благодарни посао, догод се дефинитивно не сврши и не сруши ратна објест и моћ њемачке царевине.

Ми толико волимо мир, да не можемо допустити да он буде неодређен, слаб и труо. Ми желимо и хоћемо да он буде велик и силян, да траје много година у служби највишим људским циљевима. Ја сам говорио још у почетку рата, и говорићу непрестано: пријеступ је жељети драгоцјени и скупоцјени мир, пријеступ је тражити га и позивати прије него се уништи сињи терет који виси над Европом већ четврт вијека, прије него што припремимо наступање царства узвишеног права. До тога тренутка морају говорити само наше пушке и наши топови.

Не смије се допустити, да толики јунаци узалуд гину. Наш час, час права и правде, није далек. У нашим редовима, заједно с нама, бори се Слобода. Њена је побједа несумњива!“

Руски одзив на објаву рата Италије

Петроградски лист „Новоје Време“ од 11 маја т. г. доноси на уводном мјесту чланак под насловом „Да здравствујет Италија“, којим је рјечима поздравио Италију руски народ у тренутку, када је ова развила заставу за право и слободу. На другом мјесту доноси одговор италијанског посланика на честитања, која су му, поводом објаве рата, поднесена од стране уредништва „Новог Времена“ и „Вечерњег Времена“. На трећем пак мјесту доноси пјесму Италији од Св. Копиткина, која у српском пријеву гласи:

ИТАЛИЈИ

Нека си нам здраво, Капитолски брјеже,
Вјечитога града ти си сјајна круна,
Твој данашњи подвиг за те срца веже, —
Срца према теби захвалности пуна.

Ти си вјечно исти, седмобрежни цине,
Дух цезарја чува државно ти здање,
Те не бише кадре све промјене силне
Сибиллино срушит за те предсказање.

Нас спајају везе из младости златне,
Мила књига снова, који сад се буде,
Па зар смо ми могли и помислит за те,
Да ћеш и ти кренут, да подјармиш људе?!

Зар је могло славно племе Сципиона,
Што Алариховој пркосаше орди,
Потврдити дивље господство Тевтона
И слијено служит жељи им и Њорди

И то баш у доба кад Европа хита
И на жртву ставља све светиње њене,
Да се ослободи тевтонских копита,
Што агзише звјерски и част и поштење?!

Не, цезари славни, консули, сенати,
Философи мудри, трибуни, владари
Јамче — Рим не смије помоћ да ускрати,
Кад народне пламте светиње, олтари.

Геније Микела, Данта, Рафаела
И јуначки поклич старог Гарибалда
Рим у борбу зову за света начела —
Да правда завлада, да правда завлада...

И он се ухвати у коло крраво,
Величајно ступа легионар с'једи, —
Он потрже мача за истину, право,
Да га већ не врати, докле не победи...

Бори се да закон васкрсне из праха
Противу германских лагуна и бомба
Рим Фабија славних, Цицерона, Граха,
Италија сјајних пуна катакомба...

ж. д.

Дневник

Допутовао. Предсједник Краљевске Владе г. дивизијар сердар Јанко Вукотић ономад је допутовао на Цетиње.

Мјере одбране. С обзиром на сталну анархију у нашем арбанашком сусједству као и на сметње, које се с арбанашке стране чине слободној, од Великих Сила обезбијеђеној нам употреби пута Бојаном, Краљевска Влада издала је наредбу подручним трупама да посједну извјесне војничке положаје на оближњој арбанашко-црногорској граници.

Императорска руска санитарна мисија. Прије неколико дана у Чајниче је приспјела велика императорска руска санитарна мисија као поновни видни доказ љубави и небројених добротина рускога народа и царске владе према Црној Гори. Шеф је мисије г. др. Шпиро Срзентић. Мисију сачињавају милосрдне сестре Татјана В. Енгелгарт, Геја П. Савримовић, Наталија В. Ивановна, Валентина В. Казловскаја, Вјера Ф. Љубарскаја, Елисавета А. Рјазанскаја, студент Павле Жуков, апотекар Крстић и секретар мисије Петровић. Милосрдне сестре Т. Енгелгарт и Г. Савримовић биле су и раније у сандачком одреду наше војске, гдје су својим хуманитарним радом оставиле најљепше усмоне и стекле општу захвалност. Њ. Вел. Краљ Господар одликовао их је златним медаљама за реиност. Оне су у јануару биле отпутовале у Русију, и сада су се поново вратиле у саставу ове велике императорске санитарне мисије.

Руска мисија дочекана је у Чајничу неописаном радошћу. Срдачно

је поздрављена од народа, грађанства, војске и власти. Свак се такмичио да јој отвори своје срце пуно љубави и безграничне оданости Русији, вјековној заштитници Црне Горе. Свак ју је предусрио братском пажњом и њежношћу. Грађанство јој је изашло у сусрет и обасуло је чланове мисије цвијећем. Командант Санџачке Војске г. дивизијар сердар Ј. Вукотић такође је похитао са својим официрима да императорској мисији приреди одушевљени дочек и да је поздраве у име црногорске војске, којој је она дошла да јој се стави на расположење у цијељи лијечења и његовања њених рањеника и у исто вријеме да чува и њу и народ од опасних заразних болести. Исто тако и све наше грађанске власти похитале су да мисију предусретну да јој олакшају вршење њеног племенитог задатка и да јој се са услугама ставе на расположење. Мисија располаже обилатим средствима. Она не жали ни материјалне жртве, ни велики труд, ни драгоцијни живот својих чланова, само да помогне нашој војсци, нашем народу у овим данима мука и славе. Мисија се подијелила на одреде, које шаље по потребама у мјеста и крајеве, гдје се укаже највиша потреба њене помоћи. Један јој се одред већ налази у Дечанима, гдје ради на сузбијању опасних заразних болести. У њеном се саставу налазе одјељења, која обухватају све у рату најнужније граде медицинске и лекарске акције.

Поздрављамо долазак императорске санитарне мисије осјећајима љубави и дубоке захвалности.

Жетва у Зети. У Зети је жетва јечма од назад неколико дана у великој отпочела. И пшеница је много узрнула па ће и она пријети за жетву већ у првој половини јуна. Род је озимног жита изврстан.

„Телеграфске Вијести“ Мјесто „Дневни Листа“ чије смо покретање у своје вријеме с радошћу објавили и који је послије кратког излагања престао, овд. Рајн-вајнова штампариа почела је ових дана издавати билтен под горњим насловом. Штампачу телеграфске вијести кад год ових довољно и од важности има. Шта је, да је издавач „Дневни Листа“ због материјалних незгода морао излагање овог обуставити и замијенити га реченим билтеном, али ипак и тај билтен попуњава бар у неколико празнина, која се јако осјећа без једног дневног политичког листа у времену кад се сваким часом могу имати важне вијести. Жалити је да наша читалачка публика није могла осигурати излагање ни онако скромном „Дневном Листу“.

Из Ђаковице

Г. Др. Стронг, професор бактеорологије на Бостонском Универзитету, шеф мисије Америчког Црвеног Крста, праћен од г. Јовановића допутовао је преко Митровице и Пећ и посјетио је нашу Ђаковицу.

Праћен од нач. штаба г. ком. Лазаревића, г. ком. Вуксановића, предсједника Општине г. Поповића и г. Др. Иличковића, посјетио је војни стан, сталну болницу, заразно одјељење, изолационо одјељење и општинску амбуланцију, гдје се ласкавим рјечима захваљује г. Др. Иличковићу и предсједнику општине г. Поповићу на њиховом неуморном раду.

За тим је узео прибиљешку, да нам пошаље нужни санитарски материјал и све врсте серума за сузбијање заразе, па је пошао на Хаџин-млин гдје ће подићи двије бараке од по 30—40 кревета, и послати потребан број љекара. Послије ручка преко Призрена отпутовао је за Ниш, праћен од наших власти.

Са задовољством могу вам јавити да је здравствено стање код овдашње наше војске одлично, и она само очекује час када ће бити позвана да изврши свој дуг према Отаџбини.

У грађанству такође нема честих појава болести, а то је доказ, да су се од раније предузеле мјере предострожности, што може да служи на похвалу одбору, који неуморно ради на сузбијању заразних болести.

Слатински.

Шта намјерава Румунија

Биоградска „Правда“ доноси о држању Румуније овај информативни чланак:

Прије неколико дана објавили смо два извјештаја нашег дописника из Букурешта, који нам дају потпуно јасну слику данашње ситуације Румуније.

Као што је познато, Румунија је била у савезу са Аустријом. Кад је почео европски рат, Русија се трудила, да Румунију одријеши од Аустрије и да је задржи у неутралности. Румунија је тражила, да јој се то плати, и Русија је то платила једним начелним споразумом 14. септембра прошле године. По томе споразуму Румунија се признаје право на оне аустријске области, у којима живе искључиво Румуни.

Од тога времена, ни Русија ни њени савезници нијесу преговарали са Румунијом ништа. Румунија је остала неутрална и трговала је јако. Зарадила је више од 500 милиона леја.

Пред акцијом Италије Русија је почела разговоре са Румунијом, да и она интервенише. Румунија је изјавила, да пристаје, али и за то тражи екстра да јој се плати, пошто онај споразум од 14. септембра важи само за њену неутралност. У томе тренутку, као што је познато, Руси су се повлачили из западне Галиције и захтјев Румуније се Русији учинио као нека уцјена или као извлачење. Због тога је Русија била обуставила разговоре. Италија је одмах затим ушла у акцију и неколико дана у Букурешту се није разговарало.

Око 5. маја почели су нови разговори, по иницијативи Француске. Румунија је опет оклијевала и тек 10. маја саопштила, да она тражи Ердељ, Буковину са Черновицом до Прута и цио Банат, тако да граница између ње и Србије буде Тиса и Дунав. Ти захтјеви су морали револутирати силе Тројнога Споразума и оне су 14. маја одрекле све обавезе дате 14. септембра, а 16. маја поднеле су Румунији представку у којој траже да се Румунија до 30. маја одлучи: или да ступи у акцију према понуђеним компензацијама, или ће Тројни Споразум сматрати је као државу, која се одредјелила уз Њемачку и Аустрију.

Сад се Румунија налази у таквој ситуацији. Она се савјетује, претреса, рјешава; прикупља снагу и што је најглавније гледа на стање галицијског бојишта.

Ових дана се у Галицији стање ствари мијења. Руси су сломили сваки напад непријатеља; одржали су историјски незапамћену навалу и нападе и сад постепено напредују. У Румунији као да схватају, да та промјена показује догму овог рата: да ће Тројни Споразум побједити.

Ипак, треба чекати. Видјећемо, шта ће Румунија урадити. Њени захтјеви и планови су опасни за нас Србе и подривају будућност. Ми смо то Румунима рекли. Од ње зависи шта ће доцније међу нама бити.

Књижевни оглас

Породицама изгинулих официра.

Да би се сачувала трајна успомена на славна имена свију изгинулих официра активних и резервних из обавдје српске краљевине, Србије и Црне Горе, а у сва четири досађања рата: српско-турском, српско-бугарском, српско-арнаутском и српско-аустријском, примио сам се теже али деликатне дужности: да спремам за штампу дјело које ће се звати „Јуначки Поменик“.

У ово дјело ући ће биографије са фотографијама свију изгинулих официра. Међу ове се убрајају и сви они официри, који су ранијих година изгинули у Маке-

донији за вријеме четничке акције, затим сви помрли официри активни и резервни за вријеме рата, сви помрли и изгинули питомци Војне Академије и сви изгинули ђаци подофицири.

Да би у овом тешком послу успио, најљепше молим породице и пријатеље изгинулих да ми у овом послу помогну тиме, што ће дати ове податке:

1) послати ми што прије фотографије изгинулих, по могућности посљедње које имају;

2) дан, годину и мјесто покојниковог рођења;

3) име и презиме покојникових родитеља;

4) шта је погинули учио (свршио) и гдје; да ли је био на страни, колико и у којој држави и који је страни језик знао;

5) да ли је био рањен у ком од првих ратова, и ако јесте, кад и у којој борби;

6) јели погинули био жењен и колико је дјеце оставио послије погибије;

7) са којим је чином у рат ушао, са којим је чином из првих ратова изашао, у коме је чину погинуо; која је одличја имао и које је одличје у коме рату добио;

8) у којима је пуковима покојник служио; да ли је погинули био са службом при Двору, када и колико времена;

9) гачно назначити занимање сваког резервног официра у грађанству, и

10) колико је више могуће података о покојниковој погибији: дан, мјесто борбу у којој је погинуо или од ране умро; мјесто гдје је привремено сахрањен или дошпије пренесен и у којој је години живота погинуо.

Овим путем стављам до знања свима људима од пера, а нарочито онима који међу изгинулим и помрлим официрима имају добрих и интимних другова, да и сами могу написати њихове биографије и послати ми их за ово дјело. Биографије могу бити и опширне, али само тачне, јер ће свака биографија бити потписана именом писца.

„Јуначки Поменик“ биће дјело које ће доцније српски нараштаји отварати са највећим страхопоштовањем, јер ће се на његовим страницама сусретати са јуначким ликовима својих предака, који за три године три царства побједише и на три мора хатове појише.

Што се тиче материјалне стране, овоме дјелу излазак је потпуно обезбијеђен. Цијена и величина књиге одредиће се тек послије потпуно прикупљеног градива за цијело дјело. Послате ми фотографије биће строго сачуване и сопственицима послије употребе враћене.

Све потребне податке треба одмах слати на ову адресу: Милутину Т. Томићу, Нику од Ровина, новинару — Врњаци. Молим уредништва српских листова у Црној Гори да овај оглас изволе прештампати.

11. маја 1915. г.

у Нишу.

С поштовањем

Милутин Т. Томић
(Ника од Ровина)
новинар.

ОГЛАСИ

БАРСКО ДРУШТВО

На дан 16. 29. јуна тек. год. биће одржана у Риму, код Централног Сједишта, Piazza Barberini Бр. 52., редовна Генерална Скупштина овог Друштва, како првог тако другог сазива, да рјешава о сљедећем дневном реду:

- 1) Подношење годишњег биланса;
- 2) Извјештаји Управног Одбора;
- 3) Избор ревизора.

(1,1)

УПРАВНИ ОДБОР.

НОВО!

НОВО!

КРОЈАЧКА РАДЊА ЈОВАНА БУЈИШИЋА

добила је већи избор готовог одијела. Моли поштоване муштерије за што већу посјету.

Споштовањем:

(3,3)

Јован Бујишић, кројач.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти мога оца

† ЈОША ЛАЗОВА МАТИНОВИЋА

који се 4. марта ове године (н. к.) пресели у вјечност у мјесту Ентиси, у Малој Азији, примио сам многа саучешћа.

Сматрам за своју нарочиту дужност, да овим путем изјавим своју доживотну благодарност свима, који ми овом приликом изјавише ма којим путем своја саучешћа и тијем ми у неколико тугу ублажише.

Цетиње, 28. маја 1915. г.

Мих. Мартиновић

секретар Цетинске Општине,
с породицом.

1,1